

Sag anlagt den 23. april 2020 — Price mod Rådet**(Sag T-231/20)**

(2020/C 209/46)

Processprog: fransk

Parter*Sagsøger:* David Price (Le Dorat, Frankrig) (ved advokat J. Fouchet)*Sagsøgt:* Rådet for Den Europæiske Union**Sagsøgerens påstande**

— Sagen udsættes og Retten forelægges følgende præjudicielle spørgsmål efter en hasteprocedure:

1. Ophæver Det Forenede Kongeriges udtræden af Den Europæiske Union unionsborgerskabet for de britiske statsborgere, som før overgangsperiodens udløb udnyttede deres ret til fri bevægelighed og til at bosætte sig på en anden medlemsstats område?
 2. I bekræftende fald: Skal artikel 2, 3, 10, 12 og 127 i udtrædelsesaftalen, punkt 6 i præamblen hertil, og artikel 18, 20 og 21 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde anses for at have tilladt disse britiske statsborgere uden undtagelse at bevare de rettigheder til unionsborgerskab, som de havde inden deres lands udtræden af Den Europæiske Union?
 3. Såfremt det andet spørgsmål besvares negativt: Tilsidesætter udtrædelsesaftalen artikel 18, 20 og 21 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, for så vidt som den ikke indeholder bestemmelser, som gør det muligt for dem at bevare disse rettigheder uden undtagelse?
 4. Under alle omstændigheder: Tilsidesætter udtrædelsesaftalens artikel 127, stk. 1, litra b), artikel 18, 20 og 21 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, men også artikel 39 og 40 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, for så vidt som den fratager unionsborgere, som har udøvet deres ret til fri bevægelighed og til at bosætte sig i Det Forenede Kongerige, valget og valgbarheden til kommunale valg i dette land og, såfremt Retten og Domstolen er enige heri med det franske statsråd, gælder denne tilsidesættelse ikke for statsborgere fra Det Forenede Kongerige, som har udnyttet deres ret til fri bevægelighed og til frit at bosætte sig?
- Delvis annullation af Rådets afgørelse (EU) 2020/135 af 30. januar 2020 om indgåelse af aftalen om Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands udtræden af Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab, under ét aftalen om Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands udtræden af Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab, for så vidt som udtrædelsesaftalen ikke gør det muligt fuldt ud at beskytte disse statsborgeres ret til sundhed og for så vidt som disse retsakter automatisk og generelt, uden den mindste kontrol med proportionaliteten, sonder mellem unionsborgere og statsborgere fra Det Forenede Kongerige at regne fra den 1. februar 2020, og således bl.a. annullation af sjette afsnit i udtrædelsesaftalens præambel og af dennes artikel 9, 10 og 127.

— Den Europæiske Union betaler sagsomkostningerne, herunder advokatomkostningerne på 5 000 EUR.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført otte anbringender.

1. Første anbringende om manglende proportionalitetskontrol med ophævelsen af unionsborgerskabet for visse kategorier af britiske statsborgere. Sagsøgeren har gjort gældende, at han i egenskab af unionsborger, som har udøvet sin ret til fri bevægelighed i Unionen og som har været bosat uden for det britiske område i mere end femten år, ikke fik tilladelse til at stemme ved folkeafstemningen den 23. juni 2016 om Det Forenede Kongeriges medlemskab af Den Europæiske Union.
2. Andet anbringende om tilsidesættelse af princippet om demokrati, af ligebehandlingsprincippet, af princippet om fri bevægelighed, af princippet om ytringsfrihed og af princippet om god forvaltning.
3. Tredje anbringende om tilsidesættelse af Unionens retsorden og af det ligebehandlingsprincip, som hænger uløseligt sammen med unionsborgerskabet. Sagsøgeren har bl.a. gjort gældende, at den anfægtede afgørelse strider mod Unionens retsorden, som fastslår princippet om ligebehandling af alle borgere, og strider mod retsordenen i konventionen til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder.
4. Fjerde anbringende om tilsidesættelse af retssikkerhedsprincippet og af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning. Sagsøgeren har i denne henseende bl.a. gjort gældende, at den anfægtede afgørelse stadfæster tabet af hans permanente opholdstilladelse, erhvervet efter fem års uafbrudt bopæl i en medlemsstat, uden at de konkrete konsekvenser af dette tab er forudsat og især uden at der er udøvet nogen proportionalitetskontrol.
5. Femte anbringende om tilsidesættelse af retten til respekt for privat- og familieliv, som er sikret ved konventionen til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder. Sagsøgeren har gjort gældende, at den anfægtede afgørelse påvirker hans ret til privat- og familieliv, for så vidt som den fratager ham unionsborgerskabet og følgelig retten til frit at være bosat på en medlemsstats område, hvori han ikke statsborger, men på hvis område han har opbygget sit familieliv.
6. Sjette anbringende om tilsidesættelse af britiske statsborgeres valgret og valgbarhed til kommunale og europæiske valg. Ifølge sagsøgeren tilsidesætter udtrædelsesaftalens artikel 127 artikel 18 TEUF og artikel 20 og 21 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. Den anfægtede afgørelse skal derfor annulleres, for så vidt som den ratificerer en aftale, som indeholder en bestemmelse, som skaber forskelsbehandling mellem britiske statsborgere.
7. Syvende anbringende om udtrædelsesaftalens automatiske og generelle sontring mellem unionsborgere og statsborgere i Det Forenede Kongerige uden proportionalitetskontrol hvad angår briterne privat- og familieliv at regne fra den 1. februar 2020. Til støtte for dette anbringende har sagsøgeren gjort gældende, at en ophævelse af unionsborgerskabet ikke kan ske automatisk og generelt, at der bør ske en konkret bedømmelse af konsekvenserne og at den anfægtede afgørelse i mangel af en sådan bedømmelse bør annulleres.
8. Ottende anbringende om tilsidesættelse af artikel 35 i chartret om grundlæggende rettigheder, dvs. af retten til sundhed. Sagsøgeren er af den opfattelse, at som følge af, at udtrædelsesaftalen ikke fastsætter nogen handling til beskyttelse af hans ret til sundhed, forsvinder denne bistandskompetence for Det Forenede Kongerige og dets statsborgere, som bringer disse i fare, bl.a. i en periode med pandemi og sundhedskrise.

Sag anlagt den 1. maj 2020 — Ryanair mod Kommissionen

(Sag T-238/20)

(2020/C 209/47)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Ryanair DAC (Swords, Irland) (ved advokaterne E. Vahida, F. Laprévote, S. Rating og I. Metaxas-Maranghidis)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen